१२ सर्गः प्रधानं स्यान्महामात्रे प्रकृतौ परमात्मनि । प्रज्ञायाञ्च प्रधानं स्यादेकत्वे च सदैव तु इति च विश्वः प्रधानाहरितांगजादिति प्रयोगात् पुंलिङ्गेऽपि प्रधानशब्दइति श्रीपतिः ॥ १७ ॥

निर्यत्स्फुलिङ्गाकुलधूमराशिं किं ब्रूहि भूमौ पिनषाम भानुं । आदन्तनिष्पीडितपीतमिन्दुं ष्ठीवाम शुष्के क्षलतास्थिकल्पं ॥ १८ ॥

ज०म० निर्यदित्यादि । ब्रूहि समादिश आस्तां तावन्नराभियोगः किं भानुं क्षितौ पिनषाम चूर्णयाम प्रश्ने लोट् रुधादिभ्यःश्नम् निर्यता निर्गच्छता स्फुलिङ्गेनाकुलोधूमराशिर्यस्य तं भानुं आ इति विकल्पे वर्तते दन्तनिष्पीडितपीतं इन्दुं वा पूर्व्वं दन्तैर्निष्पीडितं पश्चात्पीतं ष्ठीवाम निरस्याम र्व्वोरुपधायाइति दीर्घः शुष्केचुयष्टेरस्थीव तत्सदृशं ॥ १८ ॥

भ० निर्यदित्यादि । आस्तां तावन्नराभियोगः ब्रूहि आदिश किं भूमौ भानुं पिनषाम चूर्णयाम धौपिषल्लचूर्णने विधिनिमन्त्रणे त्यादिना संप्रश्ने गी कीदृशं भानुं निर्यता निर्गच्छता स्फुलिङ्गेनाकुलोधूमराशिर्यत्र आः किम्वा इन्दुं ष्ठीवाम ष्ठिवुक्लमाचम इति दीर्घः भ्वाद्यादिष्णइत्यादौ ष्ठिववर्ज्जनात् न दन्त्यसकारत्वं कीदृशमिन्दुं पूर्व्वं दन्तैर्निष्पीडितं पश्चात्पीतं सुधापानात् नीरसमित्युयष्टेर्यदस्थि दृढभागस्तत्तुल्यं आइत्यव्ययं विकल्पे वर्त्तते इति जयमङ्गला आस्तु स्यात् कोपपीडयोरित्यमरः । आसम्यक् दन्तै र्निष्पीडितमिति केचित् ॥ १८ ॥